

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/74/2019
Identifikačné číslo spisu: 5916010446
Dátum vydania rozhodnutia: 10.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5916010446.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného Y. Š. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. decembra 2019 v Bratislave, o dovolaní obvineného Y. Š. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 5. apríla 2017, sp. zn. 2To/9/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Y. Š. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok (ďalej aj „prvostupňový súd“) z 23. novembra 2016, sp. zn. 1T/80/2016, bol obvinený Y. Š. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

vystupujúc pod obchodným menom Y. Š. - L., so sídlom W. X. Y. XXX/X, U., IČO: XX XXX XXX, v úmysle vylákať finančné prostriedky dňa 13. mája 2015 v N. uzatvoril zmluvu o dielo s U. V., nar. XX. L. XXXX, trvale bytom N. XXX, ktorej predmetom bolo zhotovenie hrobového miesta - dvojhrobu s pomníkom a doplnkami v cene 3 200,- eur s termínom dokončenia diela do 30. septembra 2015, pričom pri podpise zmluvy prevzal od poškodeného zálohu vo výške 1 600,- eur, avšak v dohodnutom termíne vykonal len rozbitie starého pomníka a betónový základ v hodnote prác 533,84 eur, ďalšie práce v zmysle uzatvorenej zmluvy napriek viacerým urgenciám zo strany poškodeného a jeho rodinných príslušníkov nevykonal, pričom obvinený konal už v čase uzatvárania zmluvy s úmyslom predmetné dielo nezhotoviť, nakoľko nemal oprávnenie na prevádzkovanie remeselnej živnosti s predmetom podnikania kamenárstvo, ani príslušnú odbornú spôsobilosť na jej vykonávanie a nedisponoval priestormi na zhotovenie diela, čím poškodenému U. V. spôsobil škodu vo výške 1 066,16 eur.

Za to mu prvostupňový súd uložil podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2

Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku prvostupňový súd poškodeného U. V., nar. XX. L. XXXX, trvale bytom N. XXX, okres C., odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Krajský súd rozhodujúc o odvolaní obvineného Y. Š.U. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu uznesením z 5. apríla 2017, sp. zn. 2To/9/2017, odvolanie obvineného Y. Š. podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

II.

D o v o l a n i e

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému rozsudku Okresného súdu Ružomberok podal obvinený Y. Š. dovolanie prostredníctvom pre dovolacie konanie ustanoveného obhajcu JUDr. Petra Kovačeva písomným podaním z 31. júla 2019, podaným elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom 1. augusta 2019, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Uvedený dovolací dôvod je podľa obvineného naplnený nesprávnym posúdením skutkového stavu, čo sa prejavilo napríklad tým, že identické skutkové okolnosti, ako aj samotný skutkový dej boli v konaniach vedených na rôznych súdoch vyhodnotené a posúdené rôzne skutkové podstaty, teda úplne identické konanie obvineného považoval Okresný súd Ružomberok za trestný čin podvodu, ale Okresný súd Brezno takéto počínanie obvineného posúdil ako trestný čin sprenevery. Skutočnosť, že rovnaký skutkový dej a konanie páchatel'a by mohlo byť považované za naplnenie skutkovej podstaty dvoch rôznych trestných činov by popierala predvídateľnosť a konkrétnosť trestného práva ako takého. Skutkovo identické konanie podľa obvineného nemôže byť subsumovateľné pod dve skutkové podstaty len pre to, že k nemu došlo v rôznych okresoch nachádzajúcim sa v rôznych krajoch.

Najzásadnejšie pri posudzovaní konania obvineného je však podľa jeho názoru to, že jeho konanie nespadá ani pod jednu z týchto skutkových podstat ako ani pod žiadnu inú skutkovú podstatu uvedenú v Trestnom zákone, pretože nejde o trestný čin.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok z 23. novembra 2016, sp. zn. 1T/80/2016, bolo rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, a to v neprospech Y. Š.. Rovnako tak obvinený navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 23. novembra 2016, sp. zn. 1T/80/2016, vo výroku o vine a treste a podľa § 388 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku prikázal prerokovať a rozhodnúť vec inému súdu toho istého stupňa.

K dovolaniu obvineného sa podaním z 13. augusta 2019 vyjadrila námestníčka okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Ružomberok (ďalej len „prokurátorka“), ktorá vo svojom vyjadrení poukázala na znenie § 369 ods. 2 Trestného poriadku, z ktorého je zrejme [rovnako ako z § 368 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného poriadku], že obvinený má právo podať dovolanie výlučne proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Podľa prokurátorky je nesporné, že v dovolaní možno namietať chyby konania súdu prvého stupňa (§ 374 ods. 3 Trestného poriadku), ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku, avšak dovolanie samotné musí v prípade obvineného vždy smerovať proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Nakoľko dovolanie obvineného Y. Š. bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné,

prokurátorka navrhla, aby ho Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku odmietol.

Na vyjadrenie prokurátorky reagoval obvinený podaním z 31. júla 2019, doručeným prvostupňovému súdu 30. augusta 2019, v ktorom doplnil podané dovolanie v tom smere, že ním napáda aj uznesenie krajského súdu z 5. apríla 2017, sp. zn. 2To/9/2017. V tomto doplnení dovolania obvinený zopakoval rovnaké skutočnosti ako v podanom dovolaní a na základe nich navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil, že uznesením Krajského súdu z 5. apríla 2017, sp. zn. 2To/9/2017, bol porušený zákon v ustanovení § 219 Trestného poriadku a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanovení § 221 ods. 1 Trestného zákona, a to tým, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok z 23. novembra 2016, sp. zn. 1T/80/2016, bolo rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, a to v neprospech Y. Š.. Rovnako tak obvinený navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu z 5. apríla 2017, sp. zn. 2To/9/2017, ako aj napadnutý rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 23. novembra 2016, sp. zn. 1T/80/2016, vo výroku o vine a treste a podľa § 388 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku prikázal prerokovať a rozhodnúť vec v potrebnom rozsahu.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 22. novembra 2019.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejme, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a sice, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod

uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu (porovnaj rozsudok najvyššieho súdu z 22. januára 2008, sp. zn. 2 Tdo 46/2007, uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2008).

Obvinený Y. Š. v podanom dovolaní namietal nesprávne právne posúdenie zisteného skutku ako prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na rozdielnu právnu kvalifikáciu jeho konania jednotlivými súdmi v rámci Slovenskej republiky, ako aj s poukazom na to, že daný skutok podľa jeho názoru nenaplnia znaky skutkovej podstaty žiadneho trestného činu.

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 125 ods. 1 veta prvá škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení možno konštatovať, že konanie obvineného Y. Š., tak ako je vymedzené v skutkovej vete rozsudku prvostupňového súdu, bolo konajúcimi súdmi správne právne kvalifikované ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, keďže z neho jednoznačne vyplýva naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu, konkrétne, že obvinený Y. Š. na škodu majetku poškodeného U. V. seba obohatil tým, že uviedol poškodeného U. V. do omylu, keď s poškodeným uzatvoril zmluvu o dielo, pričom už v čase uzatvorenia zmluvy konal s úmyslom predmetné dielo nezhotoviť a spôsobil tak na majetku poškodeného U. V. škodu 1 066,16 eur.

Na uvedenom nič nemení ani obvineným namietané rozdielne právne posúdenie jeho konania rôznymi súdmi, keďže predmetom posudzovania dovolacieho súdu v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku môže byť len právna kvalifikácia skutku, ktorý je uvedený v skutkovej vete dovolaním napadnutého rozhodnutia, a nie jeho komparácia s ďalšími skutkami tohto obvineného, obsiahnutými v skutkových vetách iných jeho odsudzujúcich rozhodnutí. Nad rámec uvedeného však dovolací súd poukazuje na odôvodnenie svojho uznesenia sp. zn. 2 Tdo 44/2019, predmetom ktorého bolo taktiež rozhodovanie o dovolaní obvineného Y. Š.U., avšak proti inému jeho odsudzujúcemu rozhodnutiu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a z tohto dôvodu dovolanie obvineného Y. Š. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.